

amplectendam impulerit, jam dicturus venio. Meropius quidam Philosophus, genere Tyrius, studio Indorum regionem pervidendi incensus fuit: exemplo credo Metrodori Philosophi ad eam rem provocatus, qui eandem regionem ante lustraverat. Meropius igitur duobus pueris consanguineis secum deductis, qui linguae Graecae nequitiam ignari erant, conscensa nave in eam regionem trajicit. Et cum ea quae videre desiderabat, esset contemplatus domumque redire cuperet, rerum ad victum necessariorum inopia adductus, ad locum in quo portus tutus & tranquillus erat, appulit. Accidit autem ut eo fere momento foedera inter Romanos & Indos rumperentur. Indi igitur Philosophum, & eos qui cum eo navigarant, comprehendunt: omnes, duobus illis pueris ejus consanguineis exceptis, interficiunt. Pueros autem propter aetatem commiserati servant incolumes: Regi Indorum adductos ei dono dant. Ille puerorum aspectu oblectatus alterum nomine Aedesum Pincernam, qui suae ipsius mensae pocula ministraret, constituit: alteri, qui Frumentius appellatus est, regionum scriniorum curam commisit. Non longo tempore post Rex excedit à vita: filio admodum tenero, & uxori regni hereditatem relinquit: Aedesum & Frumentium libertate donat Regina, cum filium valde parvulum relictum haberet, postulat ab his duobus, ut usque eò curam ejus susciperent, quoad vir factus esset. Cui morem gerentes, adolescentuli Regis fortunis sedulo prospiciunt: & quidem Frumentius vel maxime, qui summam rerum administravit. Iste magna cura ac studio à Romanis mercatoribus, qui ad eam regionem commeabant, quaesivit, num quis Christianus inter eos esset. Cumque aliquot reperisset, ipsiusque & collegae statum eos docuisset, orabat, ut loca separatim sibi sumerent, in quibus Christianorum more preces Deo funderent. Tempore pedetentim progrediente, templum adorandum exaedificat Frumentius. Et Christiani illi quosdam ex Indis fidei principibus instituentes sibi adjungunt. Ubi verò filius Regis ad perfectam aetatem pervenerat, Frumentius & Aedesus fortunas regni à se probe administratas ei tradunt: petunt potestatem in patriam revertendi. Cum autem Rex & mater enixe obsecrarent eos, ut manerent, & nequitiam persuaderi possent: illi patriae revisenda cupiditate incensi redierunt. Aedesus Tyrum contendit, ut parentes & cognatos viseret. Frumentius Alexandriam adventans, Athanasio Episcopo, qui nuper eum dignitatis gradum acquisiverat, omnem rem narrat: docet suae professionis eventum: spem bonam esse, Indos religionem Christianam recepturos ostendit: orat, ut Episcopum, & Clerum una eò mittat, & minime eos qui ad viam salutis deduci possent negligat. Athanasius id, quod ad hoc negotium maxime accommodatum videretur animo complexus, ipsum Frumentium Episcopum designavit: dixitque se neminem habere ad illud munus eo aptiorem. Res ergo sic confecta est: Frumentius Episcopatus honorem adeptus, ad Indorum regionem revertitur, Christi fidem praedicat, multas Ecclesias extruit: atque divina gratia donatus multa miracula edit: multis hominum cum corporibus, tum animis medetur: Ista Rufinus ab ipso Aedesio, qui etiam postea Tyrii Sacerdotii dignitatem obtinuit, se audivisse narrat.

Sed ex his, & ex Rufino quænam regio per Indiam sit intelligenda nunc investigandum est. ¹ Quidam non aliam quam Æthiopiam, quæ sub Ægypto est, significari putant, eaque revera Indiæ nomine donatur in Notitia antiqua Græca ^a, ubi de Alexandria, cujus verba sunt: *Su-^a Ex Notitia antiqua Græca.* pra caput Thebaidos cum Indorum genus habeat, quæ inde accipit omnia, omnibus præstat. Sed & sententiam suam ex hoc confirmant, quod apud Athanasium ^b Frumentius Episcopus dicatur Auxumis, quæ civitas Æthiopiæ est ex Ptolemæo ^c, & regia Candacis Reginae, cujus Eunuchus à Philippo baptizatus dicitur Actor. 8. Veruntamen per Indiam interiorem So-
^a Athanas. Apo-
^b log. 2.
^c τὸν ἐπίσκοπον τῆς Αἰθιοπίας ἐκείθεν ἀρχοῦναι.
^d tur. c Ptol. l. 4. c. 8.

K k 2

NOTÆ LUCÆ HOLSTENII.

¹ Quidam non aliam, quam Æthiopiam &c.] hæc verissima sententia est.